

زندگی تازه

نویسنده این کتاب را بخاطر آنکه پایه اساسی کتاب مقدس را نشان بدهد نوشته است. این کتاب هفت موضوع مختلف را بصورت خلاصه مورد بررسی قرار میدهد که برای مطالعه گروهی نیز بسیار مناسب است.

- بخش اول " تو باید دوباره متولد شوی "
- بخش دوم " تو عدالت خدا در مسیح هستی "
- بخش سوم " ایمانت تو را شفا داده است "
- بخش چهارم " شفا برای مسیحیان "
- بخش پنجم " تعمید روح القدس "
- بخش ششم " زندگی پیروزمندانه وافر "
- بخش هفتم " به کلام خدا اعتراف کن "

بخش اول تو باید دوباره متولد شوی

اینها کلماتی بودند که عیسی به یکی از مذهبی ترین مردم زمان زندگی خود گفت. (انجیل یوحنا ۳ : ۱ - ۸)
نیقودیموس شب هنگام نزد عیسی آمد تا در باره تعلیم جدید عیسی سؤال کند. نیقودیموس یک فریسی و یکی از
بزرگان قوم یهود بود. او به خدا ایمان داشت، روزه می گرفت، دعا می کرد، یکدهم در آمدش را میداد، در جلسات
شکرگزاری شرکت میکرد، کتاب مقدس را مطالعه میکرد و سعی میکرد مسائل اخلاقی را رعایت کند. با این
وجود عیسی به او میگوید که او باید دوباره متولد شود تا بتواند به پادشاهی خدا وارد شود.

کلمه و روح

عیسی گفت " یقین بدان که هیچکس نمی تواند به پادشاهی خدا وارد شود مگر آنکه از آب و روح تولد یابد. (یوحنا
۳ : ۵)
کمی بعد اینطور گفت " شما با سخنانی که به شما گفتم پاک شده اید " پولس نوشت " مسیح خویشتن را داد تا کلیسا
را با آب و کلام شسته و آنرا پاک و مقدس گرداند. " (افسسیان ۵ : ۲۶)

پطرس نوشت " این بار تولد شما در اثر تخم فانی نبود، بلکه بوسیله تخم غیر فانی یعنی کلام خدای زنده و جاویدان
تولد تازه یافتید. "
کلام تخمی است که در قلبمان کاشته می شود و سبب رشد ایمانمان می شود. برای تولد دوباره به کلام خدا و روح
خدا نیاز داریم.
او ما را نجات داد، اما این بخاطر اعمال نیکویی که ما کردیم نبود، بلکه بسبب رحمت او و از راه شستشویی بود
که بوسیله آن، روح القدس بمانا تولد تازه و حیات تازه بخشید. (تیتس ۳ : ۵)
برای اینکه بتوانیم بتن بسازیم به ماسه، سمنت و آب احتیاج داریم. در بیابان ماسه زیاد وجود دارد ولی این بخودی
خود دلیل وجود بتن نمیشود. در دریا ماسه و آب فراوان وجود دارد، اما دریا از بتن پر نیست، بهمین طریق کلمه و
روح خدا باید با پشیمانی و ایمان قلبی ترکیب شوند تا یک انسان نجات یابد.

ایمان بیاور و اعتراف کن

...کلام خدا (یعنی همان پیام ایمانی که ما اعلام می کنیم) نزدیک توست، آن بر لبها و در قلب تو است، زیرا اگر
با لبان خود اعتراف کنی که عیسی خداوند است و در قلب خود ایمان آوری که خدا او را پس از مرگ زنده ساخت
نجات خواهی یافت زیرا انسان با قلب ایمان می آورد و نیک محسوب میگردد و با لبهای خود به ایمانش اعتراف
می کند و نجات می یابد. " (رومیان ۱۰ : ۸ - ۱۰)

ایمان ما به کلام خدا، در قلبمان و با زبانمان بیان میشود. اگر حقیقتا ایمان قلبی بیاوریم که خدا عیسی را از میان
مردگان برخیزانید، دلیلی وجود ندارد تا خداوندی او را اعتراف نکنیم، در همان لحظه که شخص ایمان می آورد و
عیسی را خداوند و منجی خطاب می کند، تولد دوباره می آورد.

"اما به همه کسانی که او را قبول کردند و به او ایمان آوردند این امتیاز را داد که فرزندان خدا شوند. " (انجیل
یوحنا ۱ : ۱۲)

به سبب فیض از راه ایمان نجات یافتن

یک ترکیب لازم است. فیض و قدرت خدا با اراده و ایمان ما. همه چیز به خدا مربوط نمیشود مسلما همه چیز بما
هم مربوط نمیشود. هر دو یعنی قوت خدا و میل ما لازم است تا تولد تازه ما بوقوع بپیوندد.
" زیرا بسبب فیض خداست که شما از راه ایمان نجات یافته اید و این کار شما نیست. پس هیچ دلیلی وجود ندارد که
کسی به خود ببالد. (افسسیان ۲ : ۸ - ۹) اگر فیض خدا نبود ما نمیتوانستیم نجات یابیم، بدون شک اعمال انسانی

کافی نیست. قدرت خداست که از طریق کلام و روحش این تولد دوباره را انجام میدهد. با وجود این، اگر حالت پشیمانی و ایمان شخصی نباشد قدرت خدا عمل نمیکند. میل شخص باید مطیع میل خدا باشد تا بتواند برکات خدا را دریافت کند.

یک خلقت جدید

کسی که با مسیح متحد است حیاتی تازه دارد، هر آنچه کهنه بود درگذشت و اینک زندگی نو شروع شده است. (دوم قرنتیان ۵ : ۱۷)
تولد تازه ما را به خلقتی بکلی تازه تبدیل می کند. ما مخلوقاتی شبیه عیسی مسیح هستیم (کولسیان ۳ : ۱۰) در قلبهایمان شبیه مسیح خلق شده ایم. برای اینکه بتوانیم چون عیسی زندگی کنیم باید " ... تازه (انسان تازه) را پوشیده اید که بصورت خالق خویش تا به معرفت کامل تازه میشود. "
این تجدیدی است که ما افکارمان را بوسیله کلام خدا می دهیم و بدن هایمان را تحت فرمان کلام او درمیآوریم. (رومیان ۱۲ : ۲ و افسسیان ۴ : ۲۳)

داخل پادشاهی خدا

پیوسته خدای پدر را شکر کنید که شما را لایق آن گردانیده است تا در سرنوشتی که در عالم نورانی در انتظار مقدسین است سهمی داشته باشید. او ما را از چنگ نیرومند ظلمت رهانیده به پادشاهی پسر عزیزش منتقل ساخته است خدا بوسیله او ما را آزاد ساخته و گناهانمان را آمرزیده است. (کولسیان ۱ : ۱۲ - ۱۴) وقتیکه ما دوباره متولد میشویم، از ظلمت پادشاهی شیطان رهانیده شده به پادشاهی عیسی وارد می شویم، پادشاهی نور. این چیزی نیست که فقط امید یا آرزوی آنرا داشته باشیم، این یک حقیقت است. فرزند خدا مجبور نیست که دیگر تحت فرمان شیطان باشد. پس اگر پسر شما را آزاد سازد واقعا آزاد خواهید بود. (انجیل یوحنا ۸ : ۳۶)

قانون روح زندگی در مسیح عیسی

این پادشاهی جدید یک پادشاهی روحانی است، اما بخاطر اینکه نجات اساسا یک تولد دوباره روحانی می باشد، باعث نمی شود که آن بر بدنمان، ذهنمان و زندگی روزانه مان تأثیری نگذارد بلکه می تواند در تمام قسمتهای زندگیمان تأثیر بگذارد و خواهد گذاشت.
در هر جامعه قوانینی وجود دارد که تصمیم می گیرد که مردم آنجا چگونه باید زندگی کنند. زندگی روحانی نیز همینطور است. برای کسانی که در پادشاهی شیطان زندگی می کنند، قوانینی وجود دارد و همینطور برای کسانی که در پادشاهی خدا زندگی می کنند.
تولد دوباره یک قانون جدید بما می دهد. " زیرا فرمان حیاتبخش روح القدس که در اتحاد با مسیح عیسی یافت می شود مرا از زمان گناه و مرگ آزاد کرده است. " (رومیان ۸ : ۲)
قانون زندگی شامل محبت، شادی، آرامش، خوشی، خوشبختی، فراوانی، سلامتی، خرسندی و برکات می شود. این مقررات در پیمان جدید برای مسیحیان وضع شده است. این یک قانون است، یک قانون روحانی است. ما باید آنرا در زندگیمان اجرا کنیم. خدا پشتیبان ما است. کلام او حقیقت و غیر قابل تغییر است.

بخشش - آمرزش گناهان

روزی که ما عیسی را خداوند و منجی مان میکنیم، از همه گناهانمان بخشیده می شویم. در حقیقت هنگامیکه عیسی زندگیش را بعنوان فدیة ای برای ما داد، بخشیده شدیم. اما تا هنگامیکه آنرا بوسیله ایمانمان دریافت می کنیم، این تجربه بخشش را نداریم. اگر چه یک نفر ممکن است گناهان زیادی کرده باشد، اما گناه اصلی او آن است که به مسیح ایمان نیاورده است (انجیل یوحنا ۱۶ : ۹) وقتی این مطلب روشن شود، به ریشه مشکلات پی می بریم. خون مسیح قلب کسی را که به او ایمان بیاورد پاک می کند. به این ترتیب همه گناهان گذشته بخشیده می شود و خون مسیح بصورت کامل او را پاک می کند. از راه اتحاد با مسیح و بوسیله خون او است که ما رهایی یافتیم و گناهان ما بخشیده شد و چقدر بی حد و حصر است فیضی که خدا به فراوانی به ما بخشیده است. (افسسیان ۱ : ۷)

تعمید آب

کتاب مقدس بوضوح نشان می دهد که تعمید آب برای ایمانداران مهم است. در مأموریت بزرگ، عیسی به شاگردانش گفت " به تمام نقاط دنیا بروید و این مژده را به تمام مردم اعلام کنید. کسی که ایمان می آورد و تعمید می گیرد نجات خواهد یافت اما کسی که ایمان نیاورد محکوم خواهد شد. " (مرقس ۱۶ : ۱۵ - ۱۶)
متی این کلام را در فصل ۲۸ آیه ۱۹ اینطور می گوید " بروید و همه ملتها را شاگرد سازید و آنها را بنام پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید. " خود عیسی بوسیله یحیی در رود اردن تعمید گرفت. (متی ۳ : ۱۳ - ۱۷)
پطرس در پیامش، روز پنطیکاست گفت " توبه کنید و همه شما فردا فرد برای آمرزش گناهانتان بنام عیسی مسیح غسل تعمید بگیرید که روح القدس یعنی عطیه خدا را خواهید یافت. " (کارهای رسولان ۲ : ۳۸)
لوقا می نویسد " پس کسانی که پیام او را پذیرفتند تعمید یافتند و در همانروز در حدود سه هزار نفر به ایشان پیوستند. " (کارهای رسولان ۲ : ۴۱) پولس تعمید گرفت (کارهای رسولان ۹ : ۱۸) و بعدها او ایمانداران را تعمید می داد (کارهای رسولان ۱۹ : ۱ - ۶) کسانی که در خانه کرنیلیوس بودند بعد از تعمید روح القدس تعمید آب نیز گرفتند. (کارهای رسولان ۱۰ : ۴۴ - ۴۸) زندانیان شهر فیلیپی و اهل خانه اش پس از آنکه به عیسی ایمان آوردند، تعمید گرفتند. (کارهای رسولان ۱۶ : ۳۱ - ۳۳)

اطمینان از نجات

" شهادت این است که خدا به ما حیات جاودانی داده است و این حیات در پسر او یافت می شود. هر که پسر را دارد حیات دارد و هر که پسر را ندارد صاحب حیات نیست. این نامه را نوشتم تا شما که بنام پسر خدا ایمان دارید، بدانید که حیات جاودانی دارید. " (اول یوحنا ۵ : ۱۱ - ۱۳) اگر ما شروطی را که کلام خدا برای نجات داده است بجا آوریم، می توانیم آگاه باشیم که نجات یافته ایم. کلام خدا برای نجات اینطور گفته است و ما می توانیم به کلام خدا اعتماد کنیم. کلام خدا به احساسات، هیجانات، عضویت کلیسایی، اخلاقیات مترقی یا صداقت ما بستگی ندارد. " روح خدا با روح ما با هم شهادت می دهند که ما فرزندان خدا هستیم. " (رومیان ۸ : ۱۶) اگر ما این شروط را بجا آوریم یعنی توبه کرده و به مسیح ایمان آورده ایم آنوقت می دانیم که نجات یافته ایم. (یعنی ایمان آورده به ایمانمان اعتراف کرده ایم.)

بخش دوم

تو عدالت خدا در مسیح هستی

عدالت بصورت خلاصه یعنی: " رابطه درست داشتن با خدا " یعنی یک نفر می تواند از: گناه، محکومیت، ترس و احساس حقارت آزاد باشد.
این چهار مشکل باعث می شود که بسیاری از مسیحیان برکات خدا را از دست می دهند.
به آسانی پی می بریم که یک فهم درست از " عدالت " می تواند زندگی یک شخص را عوض کند. فکرش را بکن. بدون ترس گناه، محکومیت و یا حس حقارت. چه زندگی پر برکتی!

عدالت یک هدیه است

بین عدالت شخصی انسان و عدالتی که خدا مثل یک هدیه می دهد فرق بسیار بزرگی وجود دارد. عدالت شخصی پایه اش بر روی خودش است، اما عدالت خدا پایه اش بر کار کاملی است که عیسی انجام داده است. " بسبب نافرمانی یک نفر و بخاطر او مرگ بر سرنوشت بشر حاکم شد، اما چقدر نتیجه آنچه آن انسان دیگر یعنی عیسی

مسیح انجام داد بزرگتر است! همه کسانی که فیض فراوان خدا و عطیه رایگان نیکی مطلق او را دریافت دارند بوسیله مسیح در زندگانی حکومت خواهند نمود. " (رومیان ۵ : ۱۷)

عیسی گناههای... ما را بر دوش گرفت

بشریت خیلی گناهکار بود. برای اینکه آدمیان قادر نبودند که بدهی خود را بپردازند خدا فرزندش را فرستاد که آنرا بپردازد. (اول پطرس ۲ : ۲۴) عیسی جانشین ما بود. او بجای ما قرار گرفت. او آن قیمت وحشتناک را برای گناهان ما پرداخت. او این کار را بخاطر محبتی که به ما داشت انجام داد. (یوحنا ۳ : ۱۶ - ۱۷) حالا که بدهی پرداخته شده است یک رابطه درست با خدا داریم. این رابطه درستی است که عیسی بوسیله اطاعت خود که سبب مرگش شد، فراهم ساخت. ما می توانیم عدالت او را، در همان لحظه ای که او را بعنوان خداوند و منجی مان می پذیریم، دریافت کنیم. " مسیح کاملاً بی گناه بود، اما خدا بخاطر ما او را بی گناه شناخت تا ما بوسیله اتحاد با او مانند خود خدا کاملاً نیک شویم. (دوم قرنتیان ۵ : ۲۱)

اگر مسیح در قلب ماست، ما عدالت خدا را داریم. ما ساخته شده ایم که عدالت خدا در مسیح باشیم.

عدالت برای همه کسانی که ایمان دارند

برای من سخت بود که قبول کنم آدم می تواند عادل شود. چون من با قسمتهایی از کتاب مقدس که راجع به گناهکار بودن انسان نوشته شده، آشنا بودم و متوجه نبودم که این قسمتها راجع به افرادی است که عیسی را نپذیرفته اند. چون همه گناهکارند، همه کسانی که به عیسی مسیح ایمان می آورند، عدالت او را دریافت می کنند. اما اکنون نیکی مطلق خدا که تورات و انبیاء بر آن شهادت داده اند بظهور رسیده است. خدا بدون در نظر گرفتن شریعت و فقط از راه ایمان به عیسی مسیح همه ایمانداران را نیک می شمارد، زیرا هیچ تفاوتی نیست، همه گناه کرده اند و از جلال خدا محرومند اما با فیض خدا همه بوساطت عیسی مسیح که آنان را آزاد می سازد، بطور رایگان نیک محسوب می شوند. (رومیان ۳ : ۲۱ - ۲۴)

دریافت عدالت از طریق ایمان

انسان وقتی نجات می یابد، عدالت را در یافت می کند. خیلی ها بدلیل اینکه عدالت خدا را که بوسیله ایمان بدست می آید نفهمیده اند، نشاط کاملی که از این هدیه خدا بوجود می آید را ندارند. پیام عدالت اخبار نیک است. در همان لحظه ای که ما این کلام را می شنویم ایمانی در قلبمان پدید می آید. ما می خواهیم این را بپذیریم این بما تعلق دارد. این هدیه خدا برای ما است. ما باید ایمان بیاوریم و اعتراف کنیم. " زیرا انسان با قلب ایمان می آورد و نیک محسوب می گردد و با قلبهای خود به ایمانش اعتراف می کند و نجات می یابد. " (رومیان ۱۰ : ۱۰)

بدون محکومیت یا مجازات

یک حس عدالت ما را آگاه می سازد که خدا حقیقتاً گناههای ما را بخشیده است. ما متوجه می شویم که محکومیت یا مجازاتی که حق ما بود، عیسی را در برگرفت. ما بوسیله خون مسیح که بخاطر ما ریخته شد، تیرئه شده ایم. " پس دیگر برای کسانی که در اتحاد با مسیح عیسی بسر می برند هیچ محکومیتی وجود ندارد. " (رومیان ۶ : ۱۸) از طریق عمل از روی ایمان دیگر به گناهها و خطاهایمان فکر نمی کنیم، بلکه به عدالتمان در مسیح فکر می کنیم. چرا ادامه داده و به پی ارزشمان فکر کنیم، ما که در عیسی مسیح با ارزش شده ایم. او ما را واجد شرایط ساخته است که در عالم نورانی که در انتظار مقدسین است سهمی داشته باشیم. (کولسیان ۱ : ۱۲) این عمل ما نیست که باعث آن شده است تا ما این سهم را داشته و از هر نوع محکومیتی آزاد باشیم. بلکه این ایمان ما به عمل اوست.

بدون ترس

عدالت، با خدا رابطه درست داشتن است. اگر رابطه ام با خدا درست است، آنوقت او با من جنگی ندارد. او در طرف من است. او پشتیبان من است. او بهترین مرا می خواهد. چه خوشحالی ای قلب مرا پر می کند روزی که پی می برم. " اگر خدا پشتیبان ماست کیست که بر ضد ما باشد؟ (رومیان ۸ : ۳۱) ما دلیلی برای ترس نداریم. داود می گوید: " خداوند نور من و نجات من است از که بترسم، خداوند ملجای جان من است از که هراسان شوم ". (مزمور ۲۷ : ۱)

خدا هدیه عدالت را بخاطر محبتش بما داد " کسی که محبت دارد نمی ترسد و هر که بترسد هنوز به محبت کامل نرسیده است، زیرا محبت کامل ترس را دور می سازد ولی شخص می ترسد که در انتظار مجازات است. " (اول یوحنا ۴ : ۱۸) یک پدر با محبت نمی خواهد که بچه هایش آنقدر از او بترسند که از ترس با او صحبت نکنند. او انتظار احترام و اطاعت دارد اما در عین حال می خواهد که فرزندانش با راحتی نزد او بیایند. خدا ما را دعوت می کند که: بیایید تا با دلیری به تخت فیض بخش خدا نزدیک شویم تا رحمت یافته و در وقت احتیاج از او فیض یابیم. " (عبرانیان ۴ : ۱۶)

" زیرا روحی که خدا بخشیده است ما را ترسان نمی سازد، بلکه روح او ما را از قدرت و محبت و خوشتنداری پر می کند. " (دوم تیموتائوس ۱ : ۷)

بدون حس حقارت

گاهی این جواب را هنگامی که دو نفر احوالپرسی می کنند می شنویم: " با این اوضاع خوبم ". بعنوان مسیحی خدا را شکر، ما اجباری نداریم که وابسته به وضعیت ها باشیم، در حقیقت بعد از آنکه ما فیض سرشار خدا و هدیه عدالت او را دریافت کرده ایم، بایستی در این زندگی با عیسی مسیح حکومت کنیم. چون من رابطه درستی با خدا دارم مجبور نیستم زیر دست شیطان باشم. من وارث خدا و هم ارث با مسیح هستم. (رومان ۸ : ۱۷)

وقتیکه ما عدالت خدا را دریافت می کنیم از طبیعت خود خدا بهره مند می شویم. (دوم پطرس ۱ : ۴) قوت او قوت ما شده است. اقتدار او اقتدار ما است. زندگی او زندگی ما است. من با مسیح مصلوب شده ام بطوریکه دیگر آنکه زندگی می کند و در خصوص این زندگی جسمانی ای که من اکنون دارم، فقط بوسیله ایمان به پسر خدا که مرا محبت کرد و جان خود را بخاطر من داد زندگی می کنم. " (غلاطیان ۲ : ۲۰)

ادامه پاکي از بي عدالتي

بعنوان مسیحی ممکن است هدفمان را از دست داده گناه کنیم. گناه بی عدالتی است. گناه خدا را خشنود نمی سازد. انسان باید آن را جبران سازد. بلافاصله به مقابله آن برخاستن بهترین است. برای توبه کردن صبر نکن! عهد خدا این است. " اگر ما به گناهان خود اعتراف کنیم، می توانیم به او اعتماد کنیم زیرا او به حق عمل می کند. او گناهان ما را می آمرزد و ما را از همه خطاهایمان پاک می سازد. (اول یوحنا ۱ : ۹) اما اگر در نور بسر می بریم - همانطور که خدا در نور است - در آن صورت با یکدیگر اتحاد داریم و خون عیسی، پسر او، ما را از همه گناهانمان پاک می سازد. " (اول یوحنا ۱ : ۷)

دعاهای ما مؤثر هستند

با داشتن یک رابطه خوب با خدا می توانیم با دلیری با سرود و دعا نزد او بیاییم. (عبرانیان ۴ : ۱۶) یکی از مهمترین چیزها هنگامیکه به حضور خدا می آئیم آن است که مطمئن باشیم قلبمان از همه گناهها پاک شده، این را بوسیله ایمانمان به قدرت پاک کننده خون عیسی بدست می آوریم. بعد از آنکه از پاکي مان آگاهی پیدا کردیم، می توانیم با دلیری نزد او دعا کنیم. " ای عزیزان اگر وجدان ما، ما را محکوم نمی سازد، ما می توانیم با اطمینان بحضور خدا بیاییم. " (اول یوحنا ۳ : ۲۱) خدا هنگامیکه دعاهای فرزندان عادلش را می شنود لذت می برد. " زیرا چشمان خداوند بر نیکان است و گوشهای او آماده شنیدن دعاهای آنها، اما از بدکاران روی گردان می شود. " (اول پطرس ۳ : ۱۲) بدیهی است که اگر ما عادل نیستیم و یا عدالت خدا را جستجو نمی کنیم، دعاهای ما تأثیری نخواهند گذاشت. خدا را شکر! " دعای صمیمانه شخص عادل و نیک بسیار مؤثر است. (یعقوب ۵ : ۱۶) خدا دعاهای ما را می شنود و به آنها پاسخ می دهد اگر ما به رابطه درستمان (عدالتمان در مسیح) معتقد بوده ایمان داشته باشیم.

بخش سوم

ایمانت شفاقت داده است

یکی از بهترین بخش های کتاب مقدس که در مورد ایمان نوشته شده است بخش یازدهم کتاب عبرانیان است. هر مطالعه عمیق تر از موضوع ایمان بایستی راجع به یکی از افرادی باشد که در فهرست این کتاب آمده است. من پیشنهاد می کنم که تو این بخش را همراه این کتاب هنگامیکه از ایمان صحبت می کنیم بخوانی. طبق گفته پولس سه چیز ابدی است. ایمان، امید و محبت. (اول قرنیتیان ۱۳ : ۱۳) من کاملاً معتقدم که هر سه اینها مهم هستند. بدون امید به زندگی ابدی، زندگی مفهومی ندارد. بدون محبت نمی توانیم از طبیعت خدا چیزی مشاهده کنیم. هر دوی اینها مهم است. ولی در این فصل ما می خواهیم از ایمان صحبت کنیم.

ایمان چیست؟

ایمان اطمینانی است به چیزهایی که به آن امیدواریم و اعتقادی است به چیزهایی که نمی بینیم. (عبرانیان ۱۱ : ۱) ایمان زمان حاضر است. حالا ایمان دارد. حالا دریافت می کند. حالا عمل می کند. یکی از بزرگترین تفاوت های بین ایمان و امید مربوط به زمانشان می شود. امید معمولاً با زمان آینده کار دارد، در حالیکه ایمان اغلب زمانش حاضر است. گاهی اوقات بعضی ها میگویند که قدم حادثه انگیزی برداشتند. خوب قاعدتاً منظور این افراد این است که آنها نمی دانند چه اتفاقی خواهد افتاد یا آینده چطور می شود. آنها دلشان می خواهد که چیزی نو را امتحان کرده ببینند که آیا شدنی است.

این نوع ایمان که عبرانیان ۱۱ : ۱ صحبتش را می کند اینطوری نیست. برعکس، ایمان حقیقی به خدا یک اطمینان است. وقتی که یک شخص قدمی با ایمان برمی دارد روی صخره محکمی می ایستد. این اطمینان ایمان به کلام تغییر ناپذیر خداست.

ما ممکن است برای چیزی سالها امید داشته باشیم، تا زمانیکه ما امیدواریم آن همیشه از ما دور است. از طرف دیگر خیلی چیزها را بوسیله ایمانمان می توانیم به زندگیمان وارد کنیم. برای مثال خوب است که ما به نجات امید داریم، اما برای اینکه نجات یابیم باید به امیدمان اطمینان داشته باشیم و بوسیله ایمانمان مسیح را همین حالا دریافت کنیم. اگر چه نمی بینیم که او با ابر می آید، و احساس پرواز هم نمی کنیم، با این وجود نجات یافته ایم زیرا به عیسی مسیح ایمان داریم. اگر هم سندی برای ایمانمان نداشته باشیم، به اندازه کافی سند در کلام خدا داریم. سند ما ایمان ماست. خدا یک شاهد است. او هرگز دروغ نمی گوید. اگر ما به کلام خدا اعتماد کنیم، به ما ثابت خواهد شد که کلام خدا در مقابل آزمایشها می ایستد.

چگونه می توانیم ایمان بدست آوریم؟

"پس ایمان از شنیدن پیام پدید می آید و پیام ما کلام مسیح است" (رومیان ۱۰ : ۱۷) بهترین روش برای بدست آوردن ایمان، گوش دادن به کلام خدا است. ما نه فقط می بایستی کلام را با گوشه ایمان بشنویم، بلکه با قلبمان هم. برای گوش دادن قلبی به کلام خدا، لازم است که ما آماده پذیرفتن و همین طور خواستار پیام خدا باشیم. من پیشنهاد می کنم که تو کلام خدا را بخصوص عهد جدید را برای خود با صدای بلند بخوانی. قسمتهای کتاب مقدس را برای خود با صدای بلند بخوان. اسم خودت را در جایی که پیام انفرادی است بگذار. فهرستی از خواسته های خدا برای خودت تهیه کن. ایمان بیاور، دریافت کن و به آن هر روزه اعتراف کن. ایمان ما تا هنگامیکه هر روز کلام خدا را می شنویم رشد می کند.

چه کسی می تواند ایمان بیاورد.

مطابق کلام خدا به همه ایمانداران نسبتی از ایمان داده شده است. (رومیان ۱۲ : ۳) پولس به رومیان می نویسد. خدا به همه ایمانداران نسبتی از ایمان را داده است. اما قبل از آنکه مسیحی شویم، آنقدر ایمان داریم که بتوانیم مسیحی بشویم. انجیل می گوید کسی که بخواهد می تواند نجات یابد. (مکاشفه ۲۲ : ۱۷) واضحاً هر انسانی که کلام خدا را می شنود و اطاعت می کند، ایمان را بیان می کند. این شامل همه کسانی که می شنوند و اطاعت می کنند، می شود. ایمانداران یا کسانی که نزدیک نجات یافتن هستند.

کسانیکه کلام خدا را نمی شنوند و یا نمی خواهند به آن عمل کنند، ایمانی که از طرف خدا می آید را ندارند. ایمان یعنی شنیدن و عمل کردن. " ... که ما را از دست افراد بداخلاق و بدکار خلاص شویم، زیرا همه مردم ایمان ندارند. " (دوم تسالونیکیان ۳ : ۲)

ایمان مطابق کلام خدا عمل می کند

خدا سفره پربرکتی برای ما پهن کرده است. ساده بگویم، ما می دانیم که اگر کسی سفره ای با غذای خوشمزه برای ما پهن کند، چه خواهیم کرد. ما نمی نشینیم و آرزو کنیم که شاید بتوانیم غذایی بخوریم. به مهماندار شکایت نمی کنیم که این کافی نیست. عصبانی و بد اخلاق هم نمی شویم، اگر کسی سر همان سفره سبب زمینی خالی بخورد. این غذا وجود دارد که ما خورده سیر شویم. احتمالاً در آشپزخانه باز هم هست که اگر سیر نشدیم بتوانیم بیشتر بخوریم. ما می دانیم که همه حق تساوی دارند که از هر غذایی کشیده بخورند. با کلام خدا نیز همین وجود دارد. خدا بطور مجانی، همه احتیاجات زندگی ما را فراهم کرده است. او یک انبار پر از همه چیز قول داده است. این مال ماست. کافی است که تقاضا کنیم. خدا می خواهد که ما به کلام او ایمان داشته، و از روی ایمان از چیزهایی که برایمان پهن شده است برداریم، رنجیده نمی شود. اگر یک مهماندار ببیند که مهمانهایش بحد کافی برنداشته اند ناراحت می شود. او می خواهد همه راضی باشند. خدا حقیقتاً می خواهد که همه راضی باشند. خدا خالق قادر مطلق است، اما اینطور اختیار کرد که برای ما سفره پهن کند. هر چیزی که ما از او بگیریم، بخود ما تعلق دارد که از وعده های او گرفته ایم " عیسی به او فرمود: چه می خواهی برایت بکنم؟ آن کور عرض کرد: ای استاد، می خواهم بار دیگر بینا شوم. عیسی به او فرمود: برو ایمانت ترا شفا داده است. او فوراً بینایی خود را باز یافت و بدنبال عیسی راه افتاد. " (مرقس ۱۰ : ۵۱ - ۵۲)

ایمان یک احساس نیست

گاهی اوقات انسانها تجربیات روحانیشان را بر روی احساسات و هیجانات خود بنا می کنند. مشکل وقتی پدیدار می شود که احساسات و هیجانات تغییر کرده اند. اگر تجربیات روی کلام خدا بنا نشده باشد، بزودی شک نمایان می شود. هیچ انسانی از روی احساساتش نجات نیافته است. ایمان باید بر روی چیزی محکمتر از احساسات بنا شود. انسان چون به کلام خدا ایمان می آورد نجات می یابد. شاید یک نفر امروز سر حال، فردا خسته و هفته بعد تنها است، اما خدا را شکر! کلام خدا دیروز، امروز و تا ابد یک چیز را می گوید. (عبرانیان ۱۳ : ۸) احساسات ما بر اثر چیزی که می بینیم، می خوانیم و یا می شنویم تغییر می کند، همه ما با چیزهایی برخورد می کنیم که مخالف کلام خداست. اگر این چیزها احساسات ما را، و آنها ایمان ما را کنترل کند، ما در عین حال که مسیحی هستیم، فریب خورده شیطان نیز می باشیم. ایمان ما باید بر روی کلام خدا باشد نه بر روی احساسات، یا موقعیت و یا بر گفته دیگران بنا شود. " زیرا که به ایمان رفتار می کنیم نه به دیدار " (دوم قرنتیان ۵ : ۷) چشمان ما، گوشها، قلب، و لبهایمان بایستی با کلام خدا یک صدا باشد. " ما به چیزهای نادیدنی چشم دوخته ایم، نه به چیزهای دیدنی، زیرا آنچه به چشم می آید موقتی است ولی چیزهای نادیدنی تا ابد دوام دارند. " (دوم قرنتیان ۴ : ۱۸) کلام خدا ابدی است. چشمان روحانی ما باید به خدا (که نادیدنی است) دوخته شود. بوسیله نگاه کردن به کلام او.

بخش چهارم

شفا برای مسیحیان

خدا شفا دهنده است

خدا خود را بین قوم اسرائیل بعنوان یک خدای شفا دهنده ظاهر ساخت، (یهوه رافاه) . او قول داد که اگر از او اطاعت کنند، مرضها از آنها دور باشد.

" و گفت هر آینه اگر قول یهوه خدای خود را بشنوی و آنچه را در نظر او راست است بجا آوری و احکام او را بشنوی و تمام فریاض او را نگاه داری همانا هیچیک از همه مرضهایی را که بر مصریان آورده ام بر تو نیآورم زیرا که من یهوه شفا دهنده تو هستم. " (سفر خروج ۱۵ : ۲۶)

شفا یکی از احسانهای خدا

خدا برای فرزنداناش پدر است. او بدلیل شفقتی که نسبت به عزیزانش دارد، مقرراتی برای شفای آنها برقرار کرده است. این یکی از مزایای پدر آسمانی داشتن است که به احتیاجات ما اهمیت می دهد.

" ای جان من خداوند را متبارک بخوان و جمیع احسانهای او را فراموش مکن که تمام گناهانت را می آمرزد و همه مرضهایت را شفا می بخشد. (مزمور ۱۰۳ : ۲ - ۳) توجه کن که بخشش یکی از احسانهای خداست. در این قسمت، هر دوی اینها در کنار یکدیگر آمده اند. خدا هم به شفای روحانی و هم به شفای جسمانی ما علاقمند است.

مسیح برای شفای ما رنج دید

اشعیاء نبی در باره رنج خادم خدا، مسیح یا رها کننده اسرائیل یعنی عیسی که مجازات گناهان ما را برداشت، نوشت. عیسی بجای ما، در همه حالتی که ما مستحق رنج بودیم، رنج دید. فیزیکی، فکری و روحانی. او اینکار را بخاطر این انجام داد که ما دیگر این رنجها را نکشیم. او جانشین ما، رها کننده ما بود. چهار نویسنده اناجیل برای ما راجع به چیزهایی که در مورد رنج مسیح دیدند و شنیدند، نوشتند. از طرف دیگر اشعیاء نبی برای ما چیزی را که بطریق روح خدا برایش مکاشفه شده بود، راجع به رنج مسیح می نویسد.

" لکن او غمهای ما را بر خود گرفت و دردهای ما را بر خویش حمل نمود. و ما او را از جانب خدا زحمت کشیده و مضروب گمان بردیم. و حال آنکه بسبب تقصیرهای ما مجروح و بسبب گناهان ما کوفته گردید و تأدیب سلامتی ما بر وی آمد و از زخمهای او ما شفا یافتیم. جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هر یکی از ما براه خود برگشته بود و خداوند گناه جمیع ما را بر وی نهاد. " (اشعیاء نبی ۵۳ : ۴ - ۶) در متی ۸ : ۱۶ - ۱۷ می توانیم این را واضح تر ببینیم. در این سه آیه چیزهای مختلفی را که عیسی بخاطر آنها رنج برد می بینیم، وقتی او جای ما را گرفت و مجازات خدا برای گناه بر او قرار گرفت.

او ضعفهای ما را برداشت و مرضهای ما را از ما دور ساخت

هنگامی که عیسی بر روی زمین بود او شفای انسانها را در همه قسمتهای مختلف به انسانها برگردانید. او دیوها را بیرون انداخت، مریض ها را شفا داد، گناهها را بخشید و کسانی را که زیر ستم شیطان بودند، سلامتی شان را برقرار کرد. وقتی متی دوباره این اتفاق را از قول اشعیاء نبی ۵۲ : ۴ توصیف کرد، یعنی همان عمل برقراری که مسیح انجام داد:

" همانطور غروب شد بسیاری از دیوانگان را نزد او آوردند و او با گفتن یک کلمه دیوها را بیرون می کرد و تمام بیماران را شفا می داد تا پیشگویی اشعیاء نبی تحقق یابد که گفته بود. " او ضعفهای ما را برداشت و مرضهای ما را از ما دور ساخت. " (متی ۸ : ۱۶ - ۱۷)

او نه فقط بر روی صلیب ضعفهای ما را برداشت و مرضهای ما را از ما دور ساخت، بلکه زمان خدمتش نیز بسیاری را از مرضها و ضعفها آسوده کرد. او همینکار را با گناه نیز انجام داد. او نه فقط بر روی صلیب گناههای ما را بر دوش بلکه گناه مردم را قبل از آنکه به صلیب کشیده شوند نیز بخشید.

بوسیله زخمهای او شفا یافته

پطرس راجع به محاکمه مسخره عیسی شهادت می دهد. او بخوبی از اتفاقی که در جلجتا افتاد باخبر بود. او بعداً راجع به تأثیری که کفار عیسی بایستی بر روی زندگی ما بگذارد می نویسد. از تأثیرات روحانی و جسمانی که در اثر کفار عیسی بوجود می آید سخن گفت:

" مسیح شخصاً بار گناهان ما را بر دوش گرفت و آنها را بر صلیب برد تا ما هم نسبت به گناه بمیریم و برای نیکی مطلق زیست کنیم، زیرا بسبب زخمهای اوست که شما شفا یافته اید. " (اول پطرس ۲ : ۲۴) جمله " از زخمهای او شفا یافته اید " اشاره مستقیمی است به اشعیا ۵۳ : ۵ . تو بخاطر می آوری که عیسی قبل از آنکه به صلیب کشیده شود، شلاق (تازیانه) خورد. (مرقس ۱۵ : ۱۵) او این مجازات جسمانی را بخاطر این متحمل شد که ما شفا بیابیم. چون " و از زخمهای او شفا یافتیم. " (اشعیا ۵۳ : ۵) تمام مجازاتی که عیسی قبل و در طول مصلوب شدن تحمل کرد، بخاطر شفای روحی، جانی و جسمی ما بود.

شیطان منبع مرضهاست.

قلب از گناه آدم در باغ، هیچ گناه یا مرگی وجود نداشت. بعد از نافرمانی او، گناه و مرگ به همه همراهان شریش (نفرت، بغض حسادت، مرض، ناخوشی، عذاب) به این جهان آمد. (رومیان ۵ : ۱۲) عیسی فرستاده شد تا کاملیت انسان دوباره بحالت قبل از گناه اولیه برگرداند. او رهاننده ای بود که فرستاده شد تا ما را از تسلط شیطان رهایی دهد.

عیسی انسانهایی را که اسیر شیطان بودند آزاد کرد، مریضها را شفا داد، مظلومین را رهایی داد، درهای زندان را باز کرد و خبرهای خوش داد. " خدا، عیسی ناصری را با روح القدس و قدرت خود مسح کرد و می دانید چگونه عیسی به همه جا می رفت و اعمال نیک انجام می داد و همه کسانی را که در اسارت شیطان بودند رهایی می بخشید، زیرا خدا با او بود. " (کارهای رسولان ۱۰ : ۳۸) این قسمت هم چون اناجیل بوضوح نشان می دهد که شیطان مردم را با مریضی تحت فشار می گذارد و عیسی مردم مریض را شفا می دهد. این دو را هیچ وقت با هم مخلوط نکن خدا می خواهد که ما یک زندگی کامل داشته باشیم و شیطان می خواهد بزددد، بکشد و نابود سازد. (یوحنا ۱۰ : ۱۰)

خدا می خواهد ما سالم باشیم

" ای عزیز دعا می کنم که روزگار بر وفق مراد تو باشد و همانطور که در روح سالم هستی، از سلامتی بدن نیز برخوردار باشی. " (سوم یوحنا آیه ۲) خدا بسلامت روحانی و جسمانی ما علاقمند است. او می خواهد بدنهای ما هم همانقدر که قلبهای ما از تأثیرات شیطان آزاد است، آزاد باشد.

" زیرا با قیمت گزافی خریده شده اید. پس بدنهای خود را برای جلال خدا بکار برید. " (اول قرنیتیان ۶ : ۲۰) نه فقط ما بایستی یک زندگی مقدس و پاکیزه در بدنهایمان داشته باشیم، بلکه این امکان وجود دارد که سالم زندگی کنیم. ما با خون مسیح خریده شده ایم. قیمت برای سلامتی روحانی و جسمانی ما پرداخته شده است.

از لعنت آزاد شده

وقتی مسیح بخاطر ما ملعون شد ما را از لعنت شریعت آزاد کرد، زیرا کتاب مقدس می فرماید: هر که بدار آویخته شود ملعون است. این همه واقع شد تا برکتی که خدا به ابراهیم وعده داده بود بوسیله مسیح به غیر یهودیان برسد تا ما روح القدس را از راه ایمان بدست آوریم. (غلاطیان ۳ : ۱۳ - ۱۴)

یک لعنت بر روی افرادی بود که شریعت خدا را نگاه نمی داشتند. (سفر تثنیه ۲۸ : ۱۵ - ۱۸) این لعنتها شامل فقر، مریضی و مرگ می شد. چون همه گناهکار بودند، هیچ کس نمی توانست تمام شریعت خدا را بطور کامل نگاه دارد. (رومیان ۲ : ۲۲)

عیسی به شکل یک انسان به زمین آمد و بدون گناه زندگی کرد. وقتی که بر روی صلیب آویزان شد، برای گناهان ما به یک لعنت تبدیل شد. او لعنتی را که ما مستحق آن بودیم بر خود گرفت. او فقر ما را، مرض ما را و مرگ (گناه) ما را بر خود گرفت تا ما بتوانیم برکاتی را که خدا به ابراهیم و کسانی که شریعت را نگاه می داشتند، می داد، دریافت کنیم که هر احتیاجی را به فراوانی داشتن شامل می شود. (سفر تثنیه ۲۸)

عیسی هنوز همان است

عیسی مسیح امروز همان است که دیروز بوده و تا ابد هم خواهد بود. (عبرانیان ۱۲ : ۸) عیسی بدلیل هم دردی اش مردم را شفا می داد احتیاجاتشان را برطرف نمود. او هنوز همان است. هم دردی اش متوقف نشده است. او همانقدر ما را دوست دارد که آنهایی را که هنگامیکه روی زمین خدمت می کرد، دوست می داشت. قدرتش بخاطر اینکه نادیدنی شده است متوقف نشده است. حتی قدرت و محل عمل کردنش بزرگتر شده است، چون او قادر است در آن واحد، در همه محلها بوسیله روحش حاضر باشد. " زیرا که رحمت او تا ابدالابد است. " (مزمور ۱۲۶)

دعای با ایمان ، مسح با روغن

از کتاب کارهای رسولان می فهمیم که خدمت شفا دهنده مسیح پس از مرگ و رستاخیزش تمام نشده است. آن خدمت از طریق دوازده رسول و دیگر ایمانداران ادامه یافت (مرقس ۱۶ : ۱۵ - ۱۹) وقتی عیسی در مدت زندگیش روی زمین، آدمیان را شفا می داد، شفا بطریق های مختلف صورت می گرفت. امروزه آدمیان می توانند شفایشان را بوسیله قسمت های مختلف کتاب مقدس بدست آورند. از جمله: مرقس ۱۱ : ۲۲ - ۲۴ ، یوحنا ۱۶ : ۲۳ - ۲۴ ، متی ۱۸ : ۱۸ - ۲۰ ، مرقس ۱۶ : ۱۸ ، یعقوب ۵ : ۱۴ - ۱۵ ، سفر خروج ۱۵ : ۲۶ ، مزمور ۱۰۳ : ۳ ، اول پطرس ۲ : ۲۴ و متی ۸ : ۱۶ - ۱۷ . یک طریق مخصوص و مهم، با روغن مسح کردن است. این عمل بما یاد می دهد که قدرت خدا بوسیله ایمانداران نمایان می گردد و نشان می دهد که شفا با مرگ عیسی و یا مرگ رسولان پایان نیافته است. شفا چیزی است که امروزه بما تعلق دارد. " اگر کسی از شما مریض است باید از مشایخ کلیسا بخواهد تا برای او دعا کنند و بنام خداوند بدن او را با روغن تدهین نمایند. دعایی که از روی ایمان باشد بیمار را نجات خواهد بخشید. خداوند او را از روی بستر بیماری بلند خواهد کرد و اگر مرتکب گناهی شده باشد، بخشیده خواهد شد. " (یعقوب ۵ : ۱۴)

بخش پنجم

تعمید روح القدس

تعمید روح القدس نبوتی بود که یحیی تعمید دهنده و عیسی راجع به آن تجربه کرده بودند. یحیی کسانی را که غسل تعمید می داد گفت: " من شما را با آب تعمید می دهم و این تعمید نشانه توبه شماست ولی کسی بعد از من می آید که از من می آید که از من توانا تر است و من لایق آن نیستم که حتی کفش او را بردارم. او شما را با روح القدس و آتش تعمید خواهد داد. " (متی ۳ : ۱۱)

عیسی قبل از آنکه به آسمان برگردد به رسولان گفت: " وقتی هنوز در بین ایشان بود به ایشان گفت: اورشلیم را ترک نکنید بلکه در انتظار آن وعده پدر، که در خصوص آن به شما گفته بودم باشید. یحیی با آب تعمید می داد اما بعد از چند روز شما با روح القدس تعمید خواهید گرفت.

روح القدس دوباره متولد می کند و تجدید می کند - حیات

در هنگام توبه، روح القدس ایمانداران را به خلقت جدیدی تبدیل می کند. (یوحنا ۲ : ۱ - ۸ ، دوم قرنتیان ۵ : ۱۷) . " او ما را نجات داد، اما این نجات بخاطر اعمال نیکویی که ما کردیم نبود، بلکه به سبب رحمت او و از راه شستشویی بود که بوسیله آن، روح القدس بما تولد تازه و حیات تازه بخشید. " (تیتس ۳ : ۵) کار اساسی که روح القدس در نجات انجام می دهد این است که تولد تازه یک زندگی تازه را به شخص می دهد تا بتواند از فرزندان خدا شود. (اول یوحنا ۵ : ۱۲ ، یوحنا ۱ : ۱۲) . از طریق عمل کرد روح القدس ما قسمتی از خانواده خدا، بدن مسیح، می شویم. (اول قرنتیان ۱۲ : ۱۳) . این یک سند است که " پس باید بفهمیم که اگر کسی تحت تأثیر روح القدس می باشد نمی تواند عیسی را لعن کند و کسی هم نمی تواند عیسی را خداوند بداند مگر بوسیله روح القدس. (اول قرنتیان ۱۲ : ۳) . همه ما ایمانداران این تجربه را از روح القدس داریم که " روح خدا با روح ما باهم شهادت می دهند که ما فرزندان خدائیم. " (رومان ۸ : ۱۶) ولی خدا بیش از این دارد که می خواهد بما بدهد. به اضافه اینکه می خواهد ما را برکت دهد، و از ما استفاده کرده دیگران را برکت دهد.

روح القدس فرو ریخته شده است

از زمان خلقت، روح القدس بر روی زمین فعال بوده است (سفر پیدایش ۱ : ۲) او بر روی شبانان، پادشاهان، و پیغمبران قرار گرفت تا آنها خدماتی بخصوصی را انجام دهند. یوئیل نبی از زمانی که روح القدس روی همه انسانها قرار خواهد گرفت، صحبت کرد. " و بعد از آن روح خود را بر همه بشر فرو خواهم ریخت و پسران شما و جوانان شما رویاها خواهند دید. و در آن ایام روح خود را بر غلامان و کنیزان نیز خواهم ریخت. " (یوئیل نبی ۲ : ۲۸ - ۲۹) مردان و زنان ، جوانان و پیران باید از این فروریختگی عظیم روح القدس بهره مند شوند.

پنطیکاست بعد از رستاخیز

بعد از رستاخیز عیسی به رسولانش گفت، " خود من عطیه موعود پدرم را بر شما می فرستم. پس تا زمانیکه قدرت خدا از عالم بالا بر شما نازل شود در این شهر بمانید. " (لوقا ۲۴ : ۴۹) در این آیه، تعمید روح القدس عطیه موعود پدر خوانده شد. عیسی گفت که این شامل یک تجهیزات با قدرت از عالم بالاست. این شاگردان باید از قدرت خدا پر شوند تا شاهدان عیسی باشند. بنا بر گفته عیسی، ۱۲۰ نفر از پیروان عیسی از جمله شاگردانش جمع شده و منتظر عطیه موعود پدر شدند. " وقتی روز پنطیکاست رسید، همه شاگردان در یکجا جمع بودند. ناگهان صدایی شبیه وزش باد شدید از آسمان آمد و تمام خانه ای را که در آن جمع بودند پر ساخت. در برابر چشم آنان زبانه هایی مانند زبانه های آتش ظاهر شد که از یکدیگر جدا گشته و بر هر یک از آنان قرار گرفت. همه از روح القدس پر گشتند و بطوریکه روح به ایشان قدرت تکلم می بخشید به زبانهای دیگر شروع به صحبت کردند. (کارهای رسولان ۲ : ۱ - ۴)

قدرت برای شهادت دادن

یک دلیل مهم برای تعمید روح القدس قدرت برای شهادت دادن است از مسیح زنده. این را می توان قدرت یا مهارتی نامید از طرف خدا. " اما وقتی روح القدس بر شما نازل شود قدرت خواهید یافت و در اورشلیم و تمام

یهودیه و سامره و تا دورافتاده ترین نقاط عالم شاهدان من خواهید بود. " (کارهای رسولان ۱ : ۸) و آن ۱۲۰ نفر به خیابان رفته و از عیسی شهادت دادند. یهودیانی که از نقاط دنیا در اورشلیم بخاطر برگزاری جشن پنطیکاست گرد هم آمده بودند، کارهای حیرت انگیز خدا را بزبان خود شنیدند. (کارهای رسولان ۲ : ۱۱) در پایان پطرس برخاسته و راجع به نبوت یوئیل و رستاخیز مسیح صحبت کرد.

" پس کسانیکه پیام او را پذیرفتند تعمیم یافتند و در همانروز در حدود سه هزار نفر به ایشان پیوستند. (کارهای رسولان ۲ : ۴۱) نتیجه شهادت دادن با قدرت روح القدس جالب شد. بزودی ۵۰۰۰ نفر دیگر نیز به کلام ایمان آورده به جمع کلیسا افزوده شدند. (کارهای رسولان ۴ : ۴)

نهرهای آب زنده

عیسی روح القدس را به نهرهای آب زنده که وجود داخلی ایمانداران را پر می کند، تشبیه کرد. " عیسی ایستاد و با صدای بلند گفت: اگر کسی تشنه است پیش من بیاید و بنوشد. چنانکه کلام خدا می فرماید: نهرهای آب زنده از درون کسی که به من ایمان بیاورد جاری خواهد گشت. این سخنان را درباره روح القدس، که می باید داده، می گفت و چون هنوز عیسی جلال نیافته بود روح القدس عطا نشده بود. " (یوحنا ۷ : ۳۷ - ۳۹). روح القدس نهرهای زندگی، عشق، شادی، آرامش و قدرتی که روح ما را پر می کند خلق می نماید که احتیاجات دیگران رفع کند. عیسی گفت: کسانیکه به او ایمان دارند، روح القدس را دریافت خواهند کرد.

تسللی دهنده و معلم

عیسی به شاگردانش از عمل روح القدس در زندگیشان تعلیم داد. یکی از اسمهایی که در مورد روح القدس بکار برد، تسللی دهنده است. کلمه یونانی آن " پاراست " بمعنی " خطاب شده برای کمک " می باشد. و همینطور گفت که روح القدس ایمانداران را تعلیم داده و رهبری می کند. " و من از پدر درخواست خواهم کرد و او پشتیبان دیگری به شما خواهد داد که همیشه با شما بماند یعنی همان روح راستی که جهان نمی تواند بپذیرد زیرا که او را نمی بیند و نمی شناسد ولی شما او را می شناسید، چون او پیش شما می ماند و در شما خواهد بود. (یوحنا ۱۴ : ۱۶ - ۱۷) سه طبیعت تثلیث در این آیه آشکار می شود. یعنی عیسی، پدر و روح القدس یکی هستند، عیسی به پدر دعا کرد و پدر روح القدس را از طریق عیسی داد. یک غیر ایماندار نمی تواند روح القدس را دریافت کند چون عیسی گفت که جهان نمی تواند او را دریافت کند. روح القدس با شاگردان بود، اما عیسی گفت که روح القدس در آنها خواهد بود. (یوحنا ۱۴ : ۱۷) روح القدس کلام را بخاطر ما می آورد هنگامیکه به آن احتیاج داریم. و همچنین به ما آموزش می دهد که چگونه کلام را در زندگیمان بکار ببریم.

" اما وقتی پشتیبان شما که او را از جانب پدر نزد شما می فرستم بیاید یعنی روح راستی که از پدر صادر می شود، او در باره من شهادت خواهد داد. " (یوحنا ۱۵ : ۲۶)

کار روح القدس راجع به عیسی شهادت دادن به ایمانداران است. او برای ما سعادتها و ثروتهایی را که در مسیح داریم، آشکار می سازد. او به خداوند و منجی ارجمند ما جلال می دهد. او چشمهای ما را به قولهایی که در مسیح بما داده شده باز می کند.

" در حال، وقتی او که روح راستی است بیاید شما را به تمام حقیقت رهبری خواهد کرد، زیرا از خود سخن نخواهد گفت، بلکه فقط درباره آنچه بشنود سخن می گوید و شما را از امور آینده باخبر می سازد. او مرا جلال خواهد داد، زیرا حقایقی را که از من دریافت کرده به شما اعلام خواهد نمود. " (یوحنا ۱۶ : ۱۳ - ۱۴) حقیقت در کلام خداست. روح القدس ما را به فهم حقیقت که در کتاب مقدس آشکار شده، هدایت می کند. چیزی که او از خدا می شنود به ما می گوید. این عیسی را همیشه جلال خواهد داد و با کلام خدا منطبق است.

از روح پر شو

" پس نادان نباشید، بلکه بکوشید تا بفهمید که اراده خداوند چیست. مست شراب نشوید، زیرا شراب شما را به سوی کارهای زشت می کشاند. بلکه از روح القدس پر شوید. " (افسسیان ۵ : ۱۷ - ۱۸) خواست خدا برای هر ایماندار، پر بودن از روح القدس است. خواست او این است که ما مرتب از روح سرشار باشیم. بخاطر بیاور که عیسی شاگردانش را امر کرد که اورشلیم را تا زمانیکه از قدرت پر نشده اند ترک نکنند. (یوحنا ۷ : ۲۹)

تقاضا کن، دریافت خواهی کرد

دانستن اینکه این خواست خدا است که ما از روح القدس پر باشیم، به ما دلیری می دهد تا از او تقاضای تعمید روح القدس کنیم.

" اطمینان ما در حضور خدا این است که اگر از او چیزی بخواهیم که مطابق اراده او باشد به ما گوش خواهد داد. ما می دانیم که هر چه بخواهیم او به ما گوش می دهد. پس این را هم باید بدانیم که آنچه از او بطلبیم به ما عطا خواهد فرمود. " (اول یوحنا ۵ : ۱۴ - ۱۵)

عیسی گفت که پدر آسمانی ما به کسانی که از او تقاضا می کنند از روح خود خواهد داد. ما می توانیم از پدر تقاضا کنیم که از روح القدس بما بدهد و مطمئن باشیم که دریافت می کنیم. (لوقا ۱۱ : ۹ - ۱۳)

یک زبان تازه

یکی از نشانه هایی که عیسی گفت که یک ایماندار خواهد یافت این بود " آنها به زبانهای تازه سخن خواهند گفت. " (مرقس ۱۶ : ۱۷)

اشعیاء در باره این نبوت کرد، " زیرا که با لبهای الکن و زبان غریب با این قوم تکلم خواهد نمود که به ایشان گفت راحت همین است پس خسته شده گان را مستریح سازید و آرامی همین است اما نخواستند که بشنوند. " (اشعیاء نبی ۲۸ : ۱۱ - ۱۲) این یک راحتی و استراحت برای ایماندار است.

صد و بیست ایماندار (یهودی) همه شان در روز پنطیکاست به زبانهای دیگر صحبت کردند وقتی که روح القدس گرفتند. (کارهای رسولان ۲ : ۴) غیر یهودیان خانه کرنیلیوس وقتی روح القدس روی آنها آمد بزبانهای دیگر صحبت کردند. (کارهای رسولان ۱۰ : ۴۴ - ۴۸) همچنین مردم افسس وقتی روح القدس روی آنها آمد به زبانهای دیگر صحبت کردند. پولس هنگامیکه حنانيا روی او دست گذاری می کرد، از روح القدس پر شد.

او بعدها به مسیحیان قرننثیان گفت: " خدا را شکر که من بیش از شما به زبانها سخن می گویم. " (اول قرننثیان ۱۴ : ۱۸). او گفت که بزبانها سخن گفتن انسان را تقویت می کند. پیام پولس به قرننثیان در مورد به زبانها صحبت کردن اینطور تمام می شود: " خلاصه ای برادران من، مشتاق عطیه نبوت باشید و در عین حال گفتگو به زبانها را منع نکنید، اما همه کارها باید با نظم و ترتیب انجام شود. (اول قرننثیان ۱۴ : ۳۹ - ۴۰)

عطایای روح القدس

عطایای مافوق طبیعی روحانی به ایمانداران داده شده است تا به دیگران خدمت کنند. این از قدرتهای طبیعی انسان، استعدادها و تحصیلات مجزاست.

" در هر فرد، روح خدا به نوعی خاص برای خیریت تمام مردم تجلی می کند مثلاً روح القدس به یکی بیان حکمت عطا می کند و به دیگری بیان معرفت. به یکی ایمان می بخشد و به دیگری قدرت اعجاز و به دیگری قدرت نبوت و به سومی عطیه تشخیص ارواح عطا می کند، به یکی قدرت تکلم به زبانها و به دیگری قدرت ترجمه زبانها را می بخشد. اما کلیه این عطایا کار یک روح واحد است و او آنها را مطابق اراده خود به هر کس عطا می فرماید. " (اول قرننثیان ۱۲ : ۷ - ۱۱)

چندین عطایا هست که روح القدس به ایمانداران می دهد برای اینکه بدن مسیح را تقویت کند. هر فرد می تواند در وقتهای مختلف با چند تا از این عطایا بطوریکه روح می خواهد خدمت کند.

" ما نیز اگر چه بسیاریم، در اتحاد با مسیح همه ما یک بدن را تشکیل می دهیم و فرداً فرد نسبت به هم اعضای یکدیگریم. بنابراین ما باید عطایای مختلفی را که خدا برطبق فیض خود بما داده است بکار بریم. اگر عطیه ما اعلام کلام خداست باید آنرا به فراخور ایمانی که داریم انجام دهیم، اگر خدمت کردن است باید خدمت کنیم. اگر تعلیم دادن است باید تعلیم بدهیم. اگر تشویق دیگران است باید چنان کنیم. مرد بخشنده باید با سخاوت و مدیر، باید پرکار باشد و شخص مهربان باخوشی خدمت خود را انجام دهد. (رومیان ۱۲ : ۵ - ۸)

مسلماً همه ایمانداران همیشه از همه عطایا استفاده نمی کنند. عطایای روح القدس احتیاجات موجود را رفع می کند. گاهی اوقات چند عطیه به خاطر یک یا چند ایماندار عمل می کند. این روح است که انطوری که می خواهد عمل می کند. و از طرف دیگر یک ایماندار آماده استفاده شدن از روح القدس، انطوریکه روح القدس رهبری می کند، باشد. (اول قرننثیان ۱۴ : ۳۲) کلمات زیر ممکن است کمک بزرگی باشد. کتاب مقدس تفاوت میان خدمت عمومی عطیه زبانها و دعای شخصی در روح را مشخص کرده است. در حالیکه همه نمی توانند خدمت زبانها را در کلیسا برای دیگر ایمانداران داشته باشند، (اول قرننثیان ۱۲ : ۲۸ - ۳۰) اما همه می توانند در دعای شخصی برای تقویت شخصی به زبانها صحبت کنند. (اول قرننثیان ۱۴ : ۴ - ۵). بخاطر داشته باش " همه کارها باید با نظم و ترتیب انجام شود. " (اول قرننثیان ۱۴ : ۳۹)

بخش ششم

زندگی پیروزمندانه فراوان (وافر)

خدا برای همه مسیحیان یک زندگی پیروزمندانه وافر کرده است. چون دیگران نتوانستند یک زندگی پیروزمندانه داشته باشند، دلیل نمی شود که خدا آنها فراهم نکرده است. او با تمام قدرتش هر کاری را انجام داده تا فرزندانش توانایی و فراوانی همه احتیاجاتشان را در یک زندگی پیروزمندانه بر روی زمین داشته باشند.

این پیروزی است؛ ایمان ما

" زیرا همه فرزندان خدا بر این جهان غلبه یافته اند و ما این پیروزی را بوسیله ایمان بدست آورده ایم و کسی بر جهان پیروز نمی شود مگر آن کسی که ایمان دارد که عیسی، پسر خداست! (اول یوحنا ۵ : ۴ - ۵)
خدا پیروزی را در این جهان فقط به چند نفر انتخاب شده نمی دهد. او یک پیروزی غالب را به هر فرد تولد دوباره یافته ای داده است. همان طور که نجات یک هدیه است. این را نمی توان بعنوان یک مزد دریافت کرد، و نه بعنوان حق بلکه با ایمان می توان آنها دریافت کرد. بهمین دلیل این آیه که می گوید: ما این پیروزی را بوسیله ایمان بدست آورده ایم. ایمان داشتن، دریافت کردن، اعتراف کردن، و کلام پیروزی در مسیح را انجام دادن.

پیروزی یک هدیه است

" اما خدا را شکر که او بوسیله خداوند ما عیسی مسیح به ما پیروزی بخشیده است. " (اول قرنتیان ۱۵ : ۵۸) هیچ کس نمی تواند بخاطر پیروزی در این زندگی، جلال یابد. همه افتخار به خدا می رسد.
او سزاوار شکرگذاری ماست. او به ما تساط بر شیطان، گناه، مریضی و ترس را داده است. وقتی عیسی پیروزمندانه از میان مردگان برخاست، این نسل انسان بود که به این پیروزی احتیاج داشت. عیسی به شکل انسان درآمد (فیلیپیان ۲ : ۷) او جانشین ما بود. پیروزی او پیروزی ما بود. " اما خدایی را که ما را بوسیله اتحاد با مسیح در صف پیروزمندان قرار داده و هدایمان می کند شکر می گوئیم مثل عطر خوش بوی در همه جا پخش می شویم تا بوی خوش معرفت الهی را به همه برسانیم. احتیاجی نیست که پیروزی در مسیح گاهگاهی اتفاق بیافتد. خدا آنها ممکن ساخته است تا ما همیشه بدون توجه به موقعیت پیروز باشیم، چون او تغییر ناپذیر است.

پیروزی کامل

" با وجود همه این چیزها، بوسیله او که ما را دوست می داشت پیروزی ما کامل می شود. " (رومیان ۸ : ۳۷)
باور نکردنی است! نه فقط یک پیروزی بلکه کاملاً پیروز. این به آن معنی است که بر هر مانع، کوه و بدبختی ای که دشمن سعی می کند علیه ما بکار برد، کاملاً پیروز هستیم. دوباره توجه کن که بوسیله او است که کاملاً پیروز هستیم. هیچ پیروزی، یا پیروزی روحی بدون مشارکت با خداوندان عیسی مسیح نمی توانیم داشته باشیم. بوسیله رابطه مان با پدر، پسر و روح القدس در دعاها و تفکر به کلام خداست که این پیروزی بدست می آید.

به انجام هر کاری قادر بودن

پولس رسول مثل هر کس دیگری یک انسان بود. دلیلی که او می توانست آن کارها را انجام دهد این بود که یک فهم درست از توانایی خدا را در درونش داشت. او هیچ وقت به قدرت و قوت خود نبالید، بلکه به توانایی خدا مغرور بود. او متوجه بود که فروتنی واقعی، وابستگی کامل به خدا برای همه چیز است. او به کلامی که برایش آشکار بود معتقد بود و مطابق آن عمل می کرد به این خاطر توانست بگوید " من بوسیله مسیح که مرا تقویت می کند، به انجام هر کاری قادر هستم. " (فیلیپیان ۴ : ۱۳) همان عیسی که پولس را قادر به انجام هر کاری کرده بود، در هر ایماندار تازه تولد یافته زندگی می کند، به همین دلیل هر ایماندار می تواند دلیرانه بگوید: " من بوسیله مسیح که مرا تقویت می کند، به انجام هر کاری قادر هستم. " این قوت خداست، توانایی اوست. کافی است که ما فقط به او اعتماد کرده آگاه باشیم. هر کاری او به ما محول می کند، ما بوسیله عیسی قادر به انجام آن هستیم.

او بزرگتر است

" ای فرزندان، شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه یافته اید زیرا او که در شماست بزرگتر است از آنکه در جهان است. " (اول یوحنا ۴ : ۴) این پیام برای فرزندان خدا است. هر ایماندار دوباره متولد شده می تواند بر روح ضد مسیحی که در این جهان وجود دارد، پیروز باشد. کتاب مقدس واضحاً می گوید که ما تا زمانیکه معتقد نباشیم که عیسی برای ما پیروزی بدست آورده، نمی توانیم پیروز باشیم. این پیروزی است که در زمان گذشته واقع شده است. یوحنا می گوید که ایمانداران بر ایشان " غلبه یافته اند " دلیل توضیح او ساده است. آن شخص بزرگتر " عیسی " در فرد ایماندار زندگی می کند. عیسی از شیطان که در این جهان است بزرگتر است. چیزهایی که شیطان سعی می کند علیه مسیحیان بیاورد بزرگتر از عیسی نیست بنابراین یک شخص نجات یافته می تواند خود را یک پیروز بداند چون کسی که پیروز شد درون او زندگی می کند. مسلماً یک شخص ایماندار باید هر روز بوسیله عمل بر روی کلام خدا پیروز شود.

اسلحه های پر قدرت

" از این جهت شما باید زره کاملی را که خدا مهیا کرده است بپوشید تا در آی روز شریر در برابر حمله های دشمن تاب مقاومت داشته باشید و تا پایان جنگ هم پایدار بمانید. پس پایداری کنید و کمر بند حقیقت را به کمر ببندید و جوشن نیکی را به تن کنید و نعلین آمادگی برای انتشار انجیل صلح و سلامتی را به پا کنید. علاوه بر اینها سپر ایمان را بردارید تا بوسیله آن بتوانید تمام تیرهای شیطان را فرو نشانید و کلاه خود نجات را بر سر بگذارید و شمشیر روح القدس یعنی کلام خدا را بردارید همه اینها را با دعا و مناجات انجام دهید. همیشه با هدایت روح القدس دعا کنید (افسسیان ۶ : ۱۳ - ۱۸)

شکی نیست که ما جنگی علیه نیروهای شیطانی داریم. اما خدا تجهیزات کاملی را که ما احتیاج داریم به ما داده است که قدرتهای شیطان نمی تواند آنها را متوقف کند. وظیفه ما این است که زره کامل خدا را به تن کنیم. (افسسیان ۶ : ۱۱) حتی نیروهای مرگ نیز نمی توانند مقابل کلیسای مسلح خداوند عیسی مسیح بایستند. (متی ۱۶ : ۱۸)

اسلحه جنگ ما سلاحهای معمولی نیستند، بلکه از طرف خدا قدرت دارند دژها را منهدم سازند. ما هر نوع سفسطه و هر مانعی را که در مقابل معرفت خدا قرار بگیرد از بین می بریم و تمام افکار و خیالات را تحت فرمان مسیح در می آوریم. (دوم قرنتیان ۱۰ : ۴ - ۵) اسلحه هایی که خدا برای ما تدارک دیده است، به ما توانایی می دهد که هر نوع دژی را که شیطان سعی می کند علیه ما بسازد، منهدم کنیم. او وقتی که با زره و اسلحه های خدا روبرو می شود بی قدرت است.

زندگی زیادتیر ؛ هم ارث بودن

عیسی آمد تا رابطه بین خداوند و انسان را دوباره برقرار کند. خواست او برای انسان این است که انسان از همه مزایای خانواده خدا لذت ببرد. سرچشمه دزدی، قتل و نابودی، خدا نیست. بلکه شیطان سرچشمه آن است. عیسی گفت " دزد می آید با دزد، بکشد و هلاک سازد، من آمدم تا ایشان را حیات یابند و آنرا زیادتیر حاصل کنند. (یوحنا ۱۰ : ۱۰)

زندگی زیادتیر! آن یک زندگی زیادتیر در همه قسمت های زندگی انسان: روحانی، فکری، فیزیکی و مادیات است. این شامل خانه، خانواده، کار و مدرسه می شود.

" روح خدا با روح ما با هم شهادت می دهند که فرزندان خدا هستیم و اگر ما فرزندان او هستیم در آن صورت، وارث یعنی وارث خدا و هم ارث با مسیح هستیم. و اگر ما در رنج مسیح شریک هستیم در جلال او نیز شریک خواهیم شد. " (رومیان ۸ : ۱۶ - ۱۷) اگر ما با شکیبایی کلام خدا را نگاه داریم، می توانیم از برکات هم ارثی مسیح لذت ببریم. ما نباید فقط به کلام با وفا باشیم بلکه باید با شادی سرزنش خدانشناسی را که بخاطر یک فرزند پادشاه نصیبمان می شود بپذیریم. این یک بار نیست، بلکه لذت آور است.

همه چیز را با سخاوت بخشیدن

" آیا خدایی که پسر خود را دریغ نداشت بلکه او را در راه همه ما تسلیم کرد، با بخشیدن او همه را با سخاوتمندی به ما نمی بخشد؟ " (رومیان ۸ : ۳۲) اگر خدا با ارزشترین چیزی را که داشت به ما بخشید، دیگر چرا بایستی چیزهای دیگر را که ارزش کمتری دارند از ما دریغ کند؟ او می خواهد که همه احتیاجات ما را (همه چیز را) در این دنیا و دنیای آینده رفع کند. ما به صورتهای مختلف کار و تلاش خواهیم کرد. اما خداست که در همه این صورتهای کار خواهد کرد تا " همه چیز را به ما بدهد. "

با همه برکات روحانی برکت یافته

" خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح را سپاس می گوئیم، زیرا او ما را در اتحاد با مسیح از همه برکات روحانی در قلمرو آسمانی بهره مند ساخته است. " (افسسیان ۱ : ۳)
خدا قبلا ما را از همه برکات روحانی که ما بر روی زمین احتیاج داریم، بهره مند ساخته است. برکات در دسترس است. احتمالا... " شما آنچه را که می خواهید ندارید چون آنرا از خدا نخواستید. اگر هم از خدا بخواهید دیگر حاجت شما برآورده نمی شود چون با نیت بد و به منظور ارضای هوسهای خود آنرا می طلبید. " (یعقوب ۴ : ۳) یکی از دلایل اصلی برای تقاضای برکات خداوند، با دیگران قسمت کردن است. وقتی احتیاجات ما برآورده شده است، زیادی داشته با دیگران قسمت کنیم.

ترقی روزافزون با همه احتیاجات تهیه شده

خواست خدا این است که، در همه راهها ترقی کنیم. یک شخص می تواند یک مسیحی باوفا و واقعی باشد بدون آنکه در همه موارد زندگی اش در حال ترقی باشد. آدم حتی می تواند در بعضی از موارد زندگی خیلی پیشرفت داشته باشد، بدون آنکه پیمانهای خدا را مدعی باشد. اما چرا بعضی مسیحی ها، همه چیزهایی را که خدا فراهم کرده است خواستار نباشند. احتیاج به همه چیزهایی که خدا برای ما فراهم کرده است وجود دارد، برای اینکه بتوان در تمام کارهای نیک، زندگی پرثمری داشت.

(کولسیان ۱ : ۱۰) " ای حبيب دعا می کنم که در هر وجه کامیاب و تندرست بوده باشی چنانکه جان تو کامیاب است. (سوم یوحنا آیه ۲)

اولین موردی که احتیاج داریم به کامیابی، زندگی روحانی ما است. به عنوان " فرمان حیات بخش روح القدس در اتحاد با مسیح عیسی " در قلبمان شروع به فرمانروایی می کند، آن ما را از فرمان گناه و مرگ آزاد می کند که سعی در اسارت ذهنی، فیزیکی، روحانی و اقتصادی ما دارد. و خدای من همه احتیاجات شما را با ثروت عظیم خود در مسیح عیسی رفع خواهد کرد. " (فیلیپیان ۴ : ۱۹)

خدا منبع ما است. احتیاجات ما را فراهم می کند. مأخذ برآورد احتیاجات ما ثروت عظیم او در مسیح عیسی است. این ذخیره نامحدود است. وقتیکه ما قبل از هر چیز برای پادشاهی خدا و عدالت او بکوشیم، همه این چیزها به ما داده خواهد شد. (متی ۶ : ۳۳). ما او را جستجو می کنیم.

در تمام کارهای نیک مثمر بودن

اگر ما زندگی مان را بکلی به خدا و پادشاهی او بدهیم، می دانیم که خدا با شادی همه زندگی خود را به ما خواهد داد. یک مسیحی بهترین خود را به خدا داده انتظار می کشد که در پادشاهی خدا خیلی مورد استفاده واقع شود. و او قادر است که هر نوع برکتی را به شما عطا کند تا همیشه، به اندازه کفایت و حتی بیش از آن داشته باشید تا بتوانید با سخاوتمندی در امور خیر و نیکو بذل و بخشش کنید. " (دوم قرنتیان ۹ : ۸)
مهمترین چیزی که باید برای زندگی فراوان بخاطر داشت، بخشنده بودن است. اول به خدا و بعد به دیگران. خدا مراقب خواهد بود که ما در همه کارهایمان پیشرفت کنیم. او همه احتیاجات ما را برآورده خواهد کرد و اجازه می دهد فیضش بحد فراوان در ما باشد تا هیچوقت ما به چیزی، در هر کار نیکویی که او ما را خطاب کرده است محتاج نباشیم.

بخش هفتم

به کلام خدا اعتراف کن

چیزی که انسان با لبانش به آن اعتراف می کند، به آن در قلبش معتقد است یا خیر. خدا نمی خواهد که فرزندان او فقط به کلام معتقد باشند بلکه از کلام صحبت کرده و از آن اطاعت کنند. " زیرا زبان از آنچه دل را پر ساخته است سخن می گوید. " (متی ۱۲ : ۳۴) لبان ما از چیزی که در قلبمان داریم سخن می گوید. عیسی رابطه بین قلب و زبان را اینطور توصیف کرد: " مرد نیکو از خزانه نیکوی درون خویش نیکو و مرد بد از خزانه بد درون خویش بدی بیار می آورد. بدانید که در روز داوری همه مردم باید جواب هر سخن بیهوده ای را که گفته اند بدهند. زیرا بر طبق سخن خود یا تبرئه خواهی شد و یا محکوم. " (متی ۱۲ : ۳۵ - ۳۷) احتیاجی به فکر کردن نیست که آیا عیسی به مهم بودن چیزی که می گوئیم معتقد بود. کلام ما، ما را عادل و یا محکوم می کند. کلامی را که با زبانمان می گوئیم یک روز مسئولیت جواب گفتن آنرا خواهیم داشت. اگر آنها مطابق با حقیقت کلام خدا نیستند، بیهوده، بی معنی و خیلی اوقات مخرب هستند.

مرگ و حیات از طریق زبان

مرگ و حیات در قدرت زبان است و آنانی که آنرا دوست می دارند میوه اش را خواهند خورد. " (امثال سلیمان ۱۸ : ۲۱) این بطور عملی همان چیزی است که عیسی گفت. زبان می تواند موافق یا مخالف ما عمل کند. اثر خنثی ندارد. معمولاً کلام از حیات یا مرگ می گوید. کلامی را که انسان صحبت می کند برکات یا لعنتها را خلق می کند که بعدها در زندگی دیده می شود. خدا می خواهد بچه هایش را برکت دهد. اما باید به کلام ایمان داشته باشیم، صحبت کنیم و اطاعت کنیم. " از سخن دهان خود گرفتار و در دام افتاده ای " (امثال سلیمان ۶ : ۲) کلامی را که ما صحبت می کنیم، تعیین می کند که چه زندگی ای خواهیم داشت. دلایل این است که زبان ما چیزی را که ما ایمان داریم ظاهر می کند. اگر قلب و زبان ما با کلام خدا یکی باشد، برکات خدا می آید. " دل آدمی از میوه دهانش پر می شود و از محصول لبهایش سیر می گردد. " (امثال سلیمان ۱۸ : ۲۰) نجات، برکت، کامیابی، پیروزی و شادی در کلام خدا قول داده شده است. شخصی که اینها را می پذیرد، کسی است که به پیمان ایمان داشته و با زبانش به آن اعتراف می کند.

ایمان بیاور و اعتراف کن

او می گوید: " کلام خدا (یعنی همان پیام ایمانی که ما اعلام می کنیم) نزدیک توست، آن بر لبها و در قلب توست، زیرا اگر با لبان خود اعتراف کنی که عیسی خداوند است و در قلب خود ایمان آوری که خدا او را پس از مرگ زنده ساخت، نجات خواهی یافت، زیرا انسان با قلب ایمان می آورد و نیک محسوب می شود و با لبهای خود به ایمانش اعتراف می کند و نجات می یابد. (رومیان) کلام در دو محل است: در قلبشان که ایمان می آورند و در لبهایشان که اعتراف می کنند. اینجا نشان می دهد که قسمتی از نجات، اعتراف است، همانطور که قسمتی از آن ایمان است. وقتی ما خبرهای خوش کلام خدا را می شنویم، این بما مربوط است که شخصاً به آن ایمان آورده و اعتراف کنیم. به این طریق این برنامه مهم را که شنیدن و عمل کردن است، شروع می کنیم. عیسی گفت: شخصی که اینطور زندگی کند مانند شخصی است که خانه اش را روی سنگ می سازد. (متی ۷ : ۲۴)

نگهداری کلام بر لبانمان

خدا یک طریق مطمئن برای موفقیت ما در زندگی روزانه مان داده است این پیامی است که او در ابتدا به یوشع در مورد موفقیتش در رهبری اسرائیل داد. " این کتاب تورات از دهان تو دور نشود بلکه روز و شب در آن تفکر کن تا بر حسب هر آنچه در آن مکتوب است متوجه شده عمل نمایی زیرا همچنین راه خود را فیروز خواهی ساخت و همچنین کامیاب خواهی شد. " (یوشع ۱ : ۸) روشی که خدا برای موفقیت یوشع داد این بود. ۱ - کلام (کتاب تورات) را در دهان داشته باش. ۲ - روز و شب به آن تفکر کن.

۳ - چیزی را که کلام می گوید، انجام بده.

توجه کن که خدا به یوشع می گوید که اگر او این کارها را انجام دهد راهش فیروز خواهد بود. او نه فقط فیروز خواهد شد بلکه کامیاب خواهد شد. این باعث تعجب نمی شود که داود به خدا اینطور دعا می کند. " سخنان زبانم و تفکر دلم منظور نظر تو باشد، ای خداوند صخره من و نجات دهنده من هستی. " (مزمور ۱۹ : ۱۴). داود می دانست که فیروزیش وابسته به تفکر و سخنان زبانش بود. او در سن نوجوانی بخاطر تفکر و اعتراف به کلام خدا پیروزی حیرت انگیزی بر جلیات بدست آورد. (اول سموئیل ۱۷ : ۴۵ - ۵۰) بخاطر بیایور که قبل از آنکه مرد تنومند بیافتد داود کلام خدا را می گفت. همه می توانند بعد از پیروزی صدا بزنند، اما قبل از ریختن دیوارها صدا زدن، ایمان لازم بود. (یوشع ۶ : ۱۶)

مهم است که بخاطر داشته باشیم که برای اینکه با ایمان سخن بگوئیم به کلام خدا چون پایه احتیاج داریم. ما باید حقیقت را دانسته و به چیزی که خدا می خواهد اطمینان داشته باشیم (دوم تیموتائوس ۲ : ۱۵) آنوقت خدا پشتیبان حقیقی ای است که ما اعتراف می کنیم چون او با وفا است و از کلام خود نگهداری می کند.

سخن بی ثمر گفتن

مطابق کلام خدا صحبت کردن را شروع کن و ایمان داشته باش که اتفاق می افتد. دیگر صحبت‌های منفی ای که مخالف خداست نکن. در شروع شاید بنظر غیر معمولی بیاید، ولی به برکات حیرت انگیزی می انجامد. تصمیم بگیر مثل داود بگویی: " ای خداوند بر دهان من نگاهبانی فرما و در لبهایم را نگاهدار. " (مزمور ۱۴۱ : ۳)

از گفتن سخنان بد، منفی، انتقادی و بی ثمر خودداری کن. اگر من باید چیزی بگویم اول فکر کرده سپس می گویم. " در خاتمه ای برادران، در باره هر آنچه راست، شریف، درست، پاک، دوست داشتنی، نیک نام و هر چه عالی و قابل ستایش است ببینید. " (فیلیپیان ۴ : ۸) بطور کلی یک شخص با گفتن مطالب منفی نمی تواند موقعیت موجود را بهتر کند. و همینطور نمی توان شخصی را با بی محبتی انتقاد کرده کمک کرد. اما اگر آدم چیزی را که خدا در مورد این موقعیت و شخص می گوید، بگوید ایمان عملی اش را بکار برده و قدرت خداوند را به این موقعیت آورده است. " یک کلمه زشت از دهانتان خارج نشود بلکه گفتار شما بموقع، خوب و سودمند باشد تا در نتیجه آن به شنوندگان فیض برسد. " (افسیان ۴ : ۲۹) هر دفعه که ما صحبت می کنیم، ما و خدا، خودمان را می شنویم. از طریق کلام حیات را گفتن می توانیم خودمان و خدا را خدمت کنیم. حالا از تأثیری که بر شنوندگان می گذارد صحبت نکردیم.

پیروزی بوسیله شهادت‌ایمان

کسانی که می خواهند بر شیطان پیروز شوند باید از قدرت کلام گفته شده استفاده کنند. این در تسلیحات یک مسیحی، شمشیر روح القدس است. (افسیان ۶ : ۱۷) عیسی با صدای بلند به شیطان کلام خدا را گفت. (متی ۴ : ۱ - ۱۱) و از آنجا که به مسیحیان نشان داد که چگونه باید بر شیطان پیروز مند شوند. ما با کلام می توانیم مقابل شیطان بایستیم و آنوقت فرار خواهد کرد. (یعقوب ۴ : ۷) " این برادران با خون بره و با شهادت‌هایی که به زبان می آورند بر او چیره شده اند، زیرا آنها حاضرند جانهای خود را فدا کرده بمیرند. " (مکاشفه ۱۲ : ۱۱) خون عیسی ما را از همه گناهانمان پاک می سازد و از هر نوع محکومیتی که شیطان سعی می کند بر روی ما قرار دهد ما را آزاد می کند. (اول یوحنا ۱ : ۷، رومیان ۸ : ۱) شهادت ما شمشیری است که باعث فرار شیطان می شود. کلام خدا بر لبان ماست. و این یک روح پیروز به ما می دهد.

به کوه صحبت کن

عیسی گفت: " و یقین بدانید اگر کسی به این کوه بگوید حرکت کن و به دریا پرتاب شو و شک و شبهه ای به دل راه ندهد بلکه ایمان داشته باشد که هر چه بگوید می شود، برای او چنان خواهد شد. (مرقس ۱۱ : ۲۲ - ۲۳) عیسی گفت کسی که با قلبش ایمان آورده و با زبانش بگوید، آن چیز نیز برای او آنچنان خواهد شد. این حقیقت است که ما چیزی را که ایمان آورده می گوئیم، خواهیم یافت. برای مثال یک آدمی که ایمان دارد که برای چیزی عصبانی می شود و بعداً می گوید: " آنوقت خیلی عصبانی می شوم " مثل یک قاعده " خیلی عصبانی " نیز می شود. این برای همه موارد زندگی عمل می کند. این مثل یک قانون فیزیکی " وزن " است. آن همیشه، بدون در نظر گرفتن اعتقادات ما عمل می کند. من ایمان دارم که کلام خدا برای من حقیقت است، آنوقت می توانم شروع

کرده عهدهای آنرا در زندگیم بوسیله سخنانم راجع به آنها برداشت کنم. ایمان باعث می شود که قیل از آنکه آنها را حس کنم یا ببینم، راجع به آنها صحبت کنم. اگر کوهی از مشکلات در زندگیم، خانواده ام، بدنم یا وضع اقتصادی ام وجود دارد، من باید مستقیماً به مشکلات صحبت کنم. همانطور که صحبت می کنم، باید ایمان داشته باشم که چیزی را که می گویم، اتفاق می افتد.

خدا می گوید که چیزی را که من می گویم، در دنیای دیدنی ها یک واقعیت می شود، اگر من با شکیبایی روی اعتراف به ایمانم باقی بمانم.

در دهان ما قدرت هست. ایمان قلبی بوسیله ایمانی که صحبت می کنیم آزاد می شود. بوسیله ایمان آوردن، اعتراف کردن و عمل کردن کلام خدا می توانیم نجات یابیم، شفا یابیم، روح القدس را دریابیم، عدالت را دریابیم و یک زندگی پیروزمندانه فراوان را دریافت کنیم. همه اینها، به یک مسیحی قول داده شده، و او می تواند بوسیله ایمانش آنها را دریافت کند.